

контролю на основі застосування системи управління ризиками, зменшення суб'єктивізму при ухваленні рішень про випуск товарів; зміщення митного контролю товарів з етапу основного митного оформлення на етап, передуючий надходженню товарів на митну територію держави, а також етап після випуску товарів тощо.

3. Виявлення і припинення контрабанди зброї, наркотиків, контрафактної продукції та інших товарів, заборонених до ввезення в Україну, а також товарів, предметів і цінностей, вивезення яких за кордон України заборонене. Актуальність цього завдання визначається необхідністю участі фіскальних органів в забезпеченні інтересів економічної безпеки держави [2, с.331].

Досягнення поставлених завдань у напрямі вдосконалення митної системи неможливе без проведення всебічного аналізу ефективності вживаних митних процедур, переходу на широке застосування сучасних автоматизованих систем і новітніх інформаційних технологій, використання системи управління ризиками, координації роботи з іншими органами державної влади і організаціями.

Література

1. Хапилин С. А. Векторы развития системы оценки эффективности таможенного регулирования внешнеэкономической деятельности / С. А. Хапилин // Вестник Южно-Уральского государственного университета. Серия: Экономика и менеджмент. – 2012. – №30. – С. 37-41.
2. Крисовата К. В. Стратегія превентивності та мінімізації фінансових ризиків у розбудові митної системи України / К. В. Крисовата // Економічний форум. – 2013. – №1. – С. 328-336.

УДК 330.322.001.13:352

МУНІЦИПАЛЬНІ ІНВЕСТИЦІЙНІ ПРОЕКТИ: СУТНІСТЬ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ ФОРМИ ПІДТРИМКИ

Кузьміна А. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-42

Науковий керівник – к.е.н., доцент Руденко В. В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Розширення повноважень муніципалітетів, набуття ними самостійності призвело до розподілу відповідальності між центральними органами влади та органами місцевого самоврядування за здійснення муніципальної інвестиційної політики, за реалізацію місцевих інвестиційних проектів та програм. В сучасних умовах підтримка інвестиційних проектів стає першочерговим завданням муніципалітетів та набуває особливої актуальності.

Проект є організаційною формою реалізації процесу інвестування. У даному понятті зосереджене як стратегічне планування, так і практична реалізація оперативного управління. Інвестиційний проект – системно обмежений і закінчений комплекс взаємопов'язаних організаційно-правових, розрахункових та конструктивно-технічних заходів, що забезпечує окремий напрям стратегічного розвитку суб'єкта господарювання, обґрунтовує необхідність інвестиційних ресурсів та включає систему відповідних управлінських рішень з ціллю досягнення конкретних результатів за умов обмеженості ресурсів та чітко визначених строків [1, с.276].

Недостатня бюджетна забезпеченість територій диктує органам місцевого самоврядування необхідність підтримки інвестиційних проектів в муніципальних утвореннях.

Загалом для реалізації поставлених завдань необхідно сконцентрувати зусилля на таких основних напрямах спрощення процедур зовнішньої торгівлі і модернізації митної системи як: запровадження системи управління якістю; впровадження механізму «єдиного вікна»; впровадження попереднього і електронного декларування; введення системи аналізу і управління ризиками; гармонізація форм митного декларування з міжнародними стандартами.

Таким чином, актуальність проблем реформування вітчизняної митної системи знаходиться в полі зору відповідних міжнародних організацій, які займаються створенням сучасних моделей тарифного і нетарифного регулювання, а також розробкою конвенцій для здійснення ефективної діяльності у митній сфері. У зв'язку з цим головне завдання модернізації митної системи України в контексті максимального спрощення міжнародного товарообігу при обов'язковому використанні інструментів дотримання міжнародних норм і правил, визначених зовнішніми і внутрішніми факторами впливу.

Як основний критерій підтримки інвестиційних проектів повинна прийматись пріоритетність проекту для муніципального утворення, яка містить наступні складові:

- 1) збереження і створення робочих місць, підтримка високої зайнятості жителів муніципального утворення;
- 2) стимулювання зайнятості соціально незахищених верств населення;
- 3) розширення оподаткованої бази муніципального бюджету.

Разом з перерахованими загальними критеріями до уваги береться стратегічна важливість проекту для соціально-економічного розвитку муніципалітету. Пріоритет мають проекти, реалізація яких сприяє досягненню стратегічної мети розвитку муніципального утворення.

Муніципальна адміністрація повинна створити необхідні для взаємодії інвестора і муніципального утворення умови, що будуть адекватно особливостям муніципалітету визначатися таким [2, с.269]:

- ситуацією, що склалася на фінансовому ринку цінних паперів;
- рентабельністю капіталовкладень у муніципальному утворенні за напрямком, що цікавить інвестора;

- рівнем ризиків інвестиційної діяльності на території муніципалітету;
- рівнем значущості цієї інвестиційної діяльності для муніципалітету.

На нашу думку, до критеріїв для вибору інвестиційних проектів, яким буде надаватися муніципальні підтримка, належать:

- 1) максимальна бюджетна ефективність;
- 2) економічна значущість проекту для муніципального утворення;
- 3) соціальна ефективність;
- 4) мінімальне значення терміну окупності;
- 5) забезпечення інноваційного, технологічного розвитку і модернізації економіки муніципального утворення.

Вважаємо за доцільне запропонувати наступні організаційно-економічні форми підтримки пріоритетних інвестиційних проектів з боку муніципальної адміністрації:

- надання інвесторам податкових пільг і податкових кредитів відповідно до державного і муніципального законодавства (введення знижених податкових ставок, відстрочка по сплаті податків,

вдосконалення механізму реструктуризації заборгованості по платежах до бюджету);

- встановлення для інвесторів пільгового порядку оренди муніципальної землі і нерухомості;

– надання інвесторові муніципальних гарантій в забезпеченні повернення грошових коштів, що залучаються, для здійснення проекту;

– участь муніципалітету в проекті шляхом внесення частки в статутний капітал об'єкту інвестиційної діяльності;

– залучення до інвестиційного процесу тимчасово призупинених і законсервованих будівництв та об'єктів, що знаходяться в муніципальній власності;

– сприяння участі проекту в міжрегіональних конкурсах і торгах;

– інформаційна підтримка інвестора через муніципальні засоби масової інформації.

Таким чином, запропоновані форми підтримки сприятимуть вибору необхідної сукупності рішень, спрямованих на підвищення ефективності муніципальних інвестиційних проектів та більш повному забезпеченню комплексного соціально-економічного розвитку муніципальних утворень.

Література

1. Грицай Т. Л. Інвестиційний проект як економічна категорія / Т. Л. Грицай // Фінанси, облік і аудит. – 2011. – №18. – С. 272-278.
2. Черторижський В. М. Організаційні аспекти формування сприятливого інвестиційного клімату в регіоні / В. М. Черторижський, А. В. Колодійчук // Науковий вісник НЛТУ України. – 2010. – Вип. 20.11. – С. 267-272.

УДК 330.322.001.13:352

ВИБІР ТА РЕАЛІЗАЦІЯ МУНІЦИПАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Кравець В. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-42

Науковий керівник – к.е.н., доцент Руденко В. В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

В умовах інтенсивної глобалізації світової економіки, що посилюється міжнародною конкуренцією та наростаючими тенденціями кризового характеру відбувається зміщення центру вирішення більшості завдань соціально-економічного розвитку територій з державного на регіональний і муніципальний рівні, що спричиняє за собою ініціацію складних глибинних трансформаційних процесів в плані реструктуризації і реорганізації економіки регіонів та міст. Важливим фактором успішного розвитку муніципальних утворень являється створення умов для залучення інвестицій при нормативно-правовому, економічному, організаційному забезпеченні надійності та ефективності вкладень в інвестиційні проекти, що реалізуються на муніципальних територіях.

Реалізація конкретних інвестиційних проектів на території міст припускає два основні рішення. Це, по-перше, рішення суб'єкта інвестицій – інвестора про вкладення майнових, матеріальних і/або інтелектуальних прав в конкретний об'єкт з метою досягнення позитивного ефекту, як правило, прибутку або доходу і, по-друге, рішення муніципальних органів влади з надання об'єктів вкладення капіталу, що повинне базуватися на інтересах місцевої громади.

Ініціація окремих інвестиційних проектів та їх подальший відбір органами місцевого самоврядування

ґрунтуються на офіційно сформульованих пріоритетах соціально-економічного розвитку муніципального утворення та оцінках їх ефективності. Реалізація принципу конкурсного відбору проектів для їх участі в інвестиційних програмах, різних формах фінансової і нефінансової підтримки забезпечує спрямованість інвестицій на реалізацію концепції комплексного соціально-економічного розвитку міста.

Здійснення інвестиційних проектів на муніципальному рівні доцільно проводити з урахуванням наступних заходів [1, с.82]:

1. оцінки власного інвестиційного потенціалу, сильних і слабких сторін міста;

2. формування і реалізації стратегії муніципального розвитку;

3. формування банку цих виробничих потужностей, вільних і пропонованих для включення в інвестиційний процес, неефективно використовуваних, а також майна для передачі в лізинг;

4. розробки програм зі стимулювання окремих територій шляхом відкриття зон вільного підприємництва, а також заходів зі зниження незавершеного будівництва;

5. формування бізнес-профілів по окремих галузях і підприємствах;

6. розробки цільових комплексних програм, що реалізують коло маркетингових, організаційно-